

af arbejdsanvisningskontoret for København og Frederiksberg, amts-arbejdsanvisningskontoret i Charlottenlund, og det offentlige arbejdsanvisningskontor i Lyngby — vil kunne foretages enten med den nuværende opdeling på kontorområder eller med en opdeling i 2 områder (1 nordligt og 1 sydligt område) eller endelig med 1 fælles kontor som udgangspunkt. Det nævnte underudvalg har haft lejlighed til at drøfte dette spørgsmål med de 3 implicerede kontorer. Der har herved kunnet konstateres enighed om, at området for så vidt udgør en enhed med et udtalt behov for samordning, medens der har gjort sig divergerende opfattelser gældende med hensyn til, hvorledes denne samordning bedst vil kunne praktiseres.

Underudvalget har for sit vedkommende anset det for at være det mest formålstjenlige, at hovedstadsområdet betragtes som *et kontorområde med et hovedkontor i København og med et antal distriktskontorer, der forudsættes udbygget i betydeligt omfang*. Disse distriktskontorer er foreslået placeret på Toftegårds Plads og Sundbyvester Plads samt i Ballerup, Glostrup, Gladsaxe og Lyngby. *Ud over disse distriktskontorer kan der blive tale om oprettelse af mindre betjeningssteder i det omfang, der måtte vise sig behov herfor*. De nuværende afdelingskontorer under arbejdsanvisningskontoret for København og Frederiksberg forudsættes bevaret (der er her tale om 10 afdelingskontorer, der fortrinsvis beskæftiger sig med anvisning af husgerningspersonale, hotel- og restaurationspersonale, sygehjælpere og studenter).

For hovedstadsområdet er der af kontoret i København skønnet at være behov for en personaleforøgelse på 45 anvisere og kontrollører til varetagelsen af de nye opgaver, hertil kommer en overførelse af det ved amts-arbejdsanvisningskontoret i Charlottenlund og det offentlige arbejdsanvisningskontor i Lyngby ansatte personale, i alt 47.

Der er endvidere af underudvalget foreslået en opdeling af arbejdsopgaver mellem henholdsvis hovedkontor og distriktskontorer (idet det herved bemærkes, at hovedkontoret forudsættes at virke som distriktskontor for visse dele af København og Frederiksberg), jfr. bilag 4 (underbilag 2 d).

1.3.1. Arbejdsgruppens forslag.

Vedrørende kontorerne uden for hovedstadsområdet har arbejdsgruppen som tidligere nævnt ikke set sig i stand til at foretage en detaljeret gennemgang af de enkelte kontoreres forslag, men har tilsluttet sig en udbygning af den af kontorerne skønnede størrelsesorden, d. v. s. med knapt 400 kontaktsteder og en personaleudvidelse på ca. 250 heltidsbeskæftigede medarbejdere.

For så vidt angår hovedstadsområdet har arbejdsgruppens flertal tilsluttet sig underudvalgets foran nævnte forslag, hvorefter der, med en opgavefordeling som foran nævnt, oprettes et hovedkontor i København med et antal distriktskontorer m. v. samtidig med, at de nuværende arbejdsanvisningskontorer i Charlottenlund og Lyngby ophæves som selvstændige kontorer.

1.3.2. *Et mindretal i arbejdsgruppen* bestående af repræsentanterne for Arbejdsanvisningskontorerens Personales Landsklubber og Foreningen af Kontorbestyrere ved de offentlige Arbejdsanvisningskontorer i Danmark har imidlertid, jfr. bilag 5 (underbilag 2 e), ikke kunnet erklære sig enige i denne løsning for hovedstadsområdet, idet det nævnte mindretal, i øvrigt under henvisning til det af personaleforeningerne og kontorbestyrerforeningen på Juelsmindekonferencen i juni 1966 udarbejdede forslag til ny inddeling af de offentlige arbejdsanvisningskontorer's geografiske områder og til en effektivisering af kontorerne's funktioner, jfr. bilag 6 (ikke optrykt her), er af den opfattelse, at der under hensyn til områdets geografiske størrelse ikke er behov for det foreslåede antal små distriktskontorer, men at arbejdsformidlingen i området vil blive bedre tilgodeset ved oprettelse af to veludbyggede distriktskontorer (afdelingskontorer), beliggende i den sydvestlige og den nordlige del af det storkøbenhavnske område.

Således som det er anført i den lige nævnte udtalelse fra Juelsmindekonferencen, bør — efter dette mindretals opfattelse — samarbejdet etableres på en sådan måde, at de to mindre distriktskontorer (afdelingskontorer) med det nødvendige mindre antal kontrol- og formidlingssteder som assistance påtager sig alt publikumsvendt arbejde, medens det øvrige og mere internt prægede